

GALIZA É A COMUNIDADE CON MENOR PRESENCIA DA AGRICULTURA ECOLÓXICA

MANUEL SOTO CASTIÑEIRA

Segundo o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación (1,2), no conxunto do Estado achában-se rexistrados 13.424 produtores e 666 elaboradores de produtos ecolóxicos no ano 2000. A superficie total atinxía as 380.838 hectáreas e a produción comercializada superaba os 17.000 millóns de ptas. Sen embargo, o reparto por Comunidades Autónomas é moi desigual, destacando o feito de que Galiza se atope á cola en número de hectáreas (267 ha no ano 2000), e en porcentaxe da superficie adicada a agricultura ecolóxica (Gráfico 1).

En canto ao número de produtores, Galiza atopa-se en sexto lugar, con 97 dos mais de trece mil existentes en todo o Estado. As comunidades autónomas á cabeza son Extremadura (170.127 Ha e 7.404 produtores) e Andalucía (69.041 Ha e 2.749 produtores), seguindo-lle Castela-León, València, Aragón, Castilla-La Mancha, etc. Por tipo de cultivo e en canto á superficie dominan os pastos e forra-

xes (167.470 Ha), seguindo o olivar (71.351 Ha), os cereais e leguminosas (49.000 Ha), os froitos secos (24.900 Ha) e a viña (10.804 Ha), existindo tamén unhas 2.300 Ha adicadas ao cultivo de hortalizas e 3.300 ha a frutais, entre outras producións. Galiza é a única comunidade produtora de viños que non conta con ningunha hectárea de vide no rexistro. As 267 hectáreas de cultivos ecolóxicos no noso país distribúen-se por tipos de producións segundo se mostra no Gráfico 2. O 62% dos activos son recolectores de castañas e outros froitos do bosque.

No que se refere ás explotacións gandeiras, dun total de 1.082 explotacións rexistradas como ecolóxicas, 664 corresponden a Extremadura (delas, 400 de vacuno de carne e 200 de ovino), seguindo-lle Andalucía con 149 (tamén con predominancia de vacuno e ovino) e xa muito por debaixo Catalunya (44, moi diversificadas) e Castilla-León (42). Galiza contaba

no ano 2000 con só oito explotacións, das que cinco eran de vacuno de carne, dúas de vacuno de leite e unha de aves; das 52 explotacións de porcino no Estado, ningunha delas está na Galiza.

Finalmente, o Gráfico 3 mostra a evolución do número de hectáreas e de operadores rexistrados no Estado. Podemos ver que 1995 foi o ano de despegue destas producións que, nalgúns territorios atinxiron xa un desenvolvemento importante. Algúns países europeos van a cabeza tamén nisto, como noutros eidos relacionados co medio ambiente. Así, en Áustria xa hoxe a grande maioría da produción agrogandeira é de tipo ecolóxico e Dinamarca ten fixado un obxectivo similar. Alemaña, país no que a crise das vacas tolas se desencadeou ao par que na Galiza, propuxo-se cadar en breve a reconversión dun 20% das súas producións ao tipo ecolóxico.

Mentres tanto, qué fai o goberno da Xunta de Galiza?. A parálise é a nota característica, cando non a acción totalmente errada. Durante a década dos noventa apenas foi capaz de sacar adiante o Consello Regulador de Agricultura Ecolóxica, organismo público que segue a ser hoxe freo para o avance de moitas explotacións, por causa da súa limitada capacidade de acción, xa que conta unicamente con tres técnicos no seu cadro de persoal. O apoio ás novas explotacións ecolóxicas foi até o de hoxe nulo, e xa non digamos a investigación e a formación, ou a divulgación, cuestións chave que os produtores non poderán resolver individualmente.

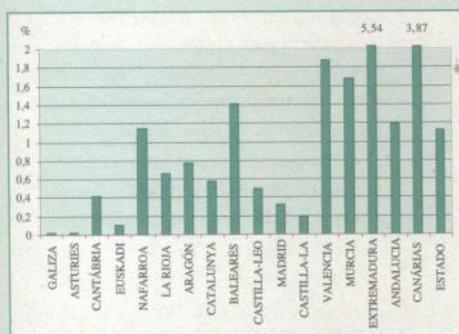

Gráfico 1. Índice de superficie agraria útil (%) adicada á produción ecolóxica (Fonte: elaboración propia a partir das referencias 1 e 2).

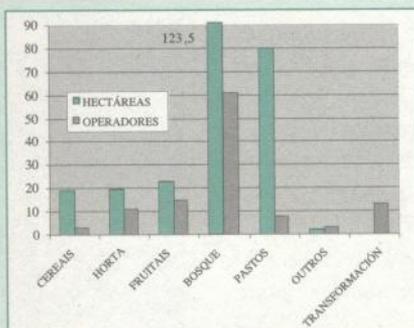

Gráfico 2. Distribución por cultivos da superficie adicada a agricultura ecolóxica na Galiza (Elaboración propia a partir da Web do CRAEGA)

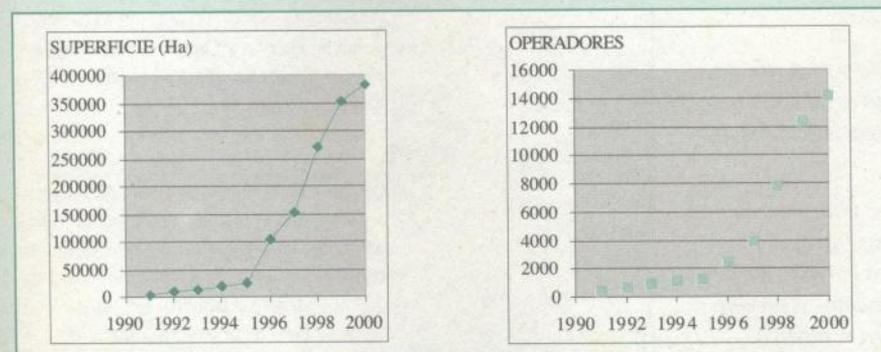

Gráfico 3. Evolución da superficie e do número de operadores de Agricultura Ecolóxica no Estado Español (Fonte: referencia 1)

REFERENCIAS:

1. Estadísticas 2000 Agricultura Ecolóxica en España. MAPA, Subsecretaría de Agricultura, pesca e Alimentación; Dirección General de Alimentación; Subdirección General de Denominaciones de Calidad y Relaciones Interprofesionales y Contractuales.
2. Anuario de Estadística Agroalimentaria 1999. MAPA.
3. Consello Regulador de Agricultura Ecolóxica de Galicia (<http://www.craega.es/>).